Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

«Ἐὰν δὲν ὑπήρχομεν ἡμεῖς, θὰ ἐπεκράτουν οἱ κομμουνισταὶ»

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

66ον

ΘΑΝΟΜΕΝ εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τῆς συνεντεύξεως τοῦ προέδρου Κέννεντυ, τῆς 17ης Δεκεμβρίου 1962:

Τοῦ ἐτέθη ἡ ἐρώτησις, σχετικῶς μὲ τοὺς πυραύλους Σκάϋμπολτ, κατὰ πόσον θὰ ἐδίσταζε νὰ ζητήση περαιτέρω βάρη ἀπὸ τὸν ἀμερικανικὸν λαόν. Καὶ ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διέθεσαν 350 ἑκατομμύρια δολλαρίων διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ πυραύλου αὐτοῦ, χωρὶς καμμία ἄλλη χώρα νὰ προσφέρη τίποτε διὰ τὴν παραγωγήν του. Ἐὰν θὰ συνεπληρούτο, οἱ Βρετανοὶ θὰ ἠγόραζον 100 πυραύλους καὶ αἱ ΗΠΑ 1.000, θὰ ἐστοίχιζε δὲ 2,5 δισ. δολλαρίων. Σήμερα, καταβάλλομεν τὰ 30% τῶν δαπανῶν ὑποδομῆς τοῦ ΝΑΤΟ, τὴν διατήρησιν δηλαδὴ τῶν γραμμῶν ἐξυπηρετήσεως τῶν ἐν Εὐρώπῃ κέντρων ἐφοδιασμοῦ. Τοῦτο μᾶς στοιχίζει περίπου 3 δισεκατομμύρια δολλάρια ἐκ τοῦ ἰσοζυγίου μας πληρωμῶν.

»Ἀλλὰ καὶ ἡ βοήθεια τὴν ὁποίαν παρέχομεν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον — γνωρίζετε, ὅτι ὁ Ἀμερικανικὸς λαὸς ἀρέσκεται εἰς ἐπικρίσεις, καὶ ὁ Ἀμερικανικὸς Τύπος δημοσιεύει πλῆθος δυσαρέστων εἰδήσεων, δεδομένου ὅτι τὰ δυσάρεστα νέα ἀποτελοῦν εἴδησιν, ἐνῷ αἱ καλαὶ εἰδήσεις παρέρχονται ἀπαρατήρητοι, κατὰ τρόπον ὥστε δίδεται ἡ ἐντύπωσις ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν πράττουν τὸ καθῆκον των. Καὶ μόνον ἀναλογιζόμενος τί ἔχομεν πράξει κατὰ τὴν 15ετίαν ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἐντεῦθεν, τὰς χώρας τὰς ὁποίας ἔχομεν διατηρήσει, τὰς διαφόρους συμμαχίας τὧν ὁποίων ἀποτελοῦμεν τὸ σύνολον, τὸ ἐπίκεντρον, ἐπίσης τὴν προθυμίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ν' ἀναλάδουν βάρη εἰς ὅλον τὸν κόσμον — νομίζω ὅτι ὅλαι αἱ ἐπικρίσεις συνιστοῦν μίαν ἱστορίαν φανταστικήν. Ἕνα ἑκατομμύριον Ἀμερικανῶν σήμερα ὑπηρετοῦν ἐκτὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη χώρα εἰς τὴν ἱστορίαν, ἡ ὁποία νὰ ἐπωμίσθη τοιοῦτον εἶδους φορτίον. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι χῶραι αἱ ὁποῖαι εἶχαν δυνάμεις ὑπηρετούσας ἐκτὸς τῆς πατρίδος των, ἀλλὰ διὰ κατακτητικοὺς σκοπούς. Εἰς τὴν νότιον Κορέαν εὑρίσκονται δύο Ἀμερικανικοὶ μεραρχίαι, ὄχι διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς χώρας αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τὴν προάσπισίν της. Πλῆθος Ἀμερικανῶν ὑπηρετεῖ εἰς τὸ νότιον Βιετνάμ. Καὶ ὅμως οὐδεμία ἄλλη χώρα εἰς τὸν κόσμον ἔκαμε τοιοῦτον τι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Ἑλλάς, ἡ Ρώμη, ὁ Ναπολέων καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶχαν κατακτήσεις. Διαθέτομεν ἕνα ἑκατομμύριον ἀνδρῶν ἔκτὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ προασπίσουν τὰς χώρας αὐτάς. Ἐκεῖνο λοιπὸν ποὺ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, εἶναι ὅτι ἡ πλουσία δυτικὴ Εὐρώπη πρέπει νὰ πράξη τὸ καθῆκόν της — καὶ ἐλπίζω νὰ τὸ πράξη.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τίποτε ἀπὸ ὅσα λέγει ἕνας πρόεδρος δὲν μένει ἄνευ συνεπειῶν, κύριε Κέννεντυ. Εἴσθε βέβαιος, ὅτι αἱ λέξεις τὰς ὁποίας μόλις αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἴπατε, δὲν θ' ἀναφερθοῦν σὲ σᾶς τὸν ἴδιο, ὅταν ἀρχίση εἰς τὸ Κογκρέσσον ἡ συζήτησις περὶ τῶν πιστώσεων; Εἴσθε βέβαιος, ὅτι δὲν θ' ἀκούσετε τὰ ἴδια σας τὰ λόγια στρεφόμενα ἐναντίον σας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὄχι, νομίζω ὅτι ὁ Ἀμερικανικὸς λαός πρέπει νὰ γνωρίζη τί κάμνουν, καὶ ἀκόμη νομίζω, ὅτι ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη — ἡ ἐπιτυχία τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, ἀντιπροσωπεύει τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν τῆς ἀμερικανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἀπὸ τοῦ Β΄ παγκοσμίου πολέμου, ἡ ἀνοικοδόμησις αὐτῆς. Εἶναι αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ ἐπιθυμοῦμεν. Εἶναι ἑπόμενον νὰ ἔχουν διαφορετικὰς ἀντιλήψεις μὲ ἡμᾶς. Ἀλλά, ὅ,τι ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην νὰ πράξη εἶναι νὰ μὴ παραμένη μόνον παρατηρητής, ἁπλῶς καθισταμένη μία πλουσία, προσεκτικῶς ἀπομεμονωμένη ὁμάς. ἀλλὰ νὰ παίξουν τὸν ρόλον των εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν παγκόσμιον πάλην ὡς ἔχομεν πράξει ἡμεῖς. Θὰ συνεχίσωμεν νὰ πράττωμεν τοῦτο εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν τί πολλὰ ἔχομεν κάμει... Ὁποτεδήποτε βλέπω μήνυμα ἐξ Εὐρώπης εἶναι συνήθως μᾶλλον ἐπιτιμητικὸν διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Πρὸς Θεοῦ, ἔχομεν κάμει ἕνα τρομακτικὸν ἔργον εἰς αὐτὴν τὴν χώραν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ὅμως, δύνανται νὰ παίξουν τὸν ρόλον των ἄνευ τῆς κατασκευῆς τῶν ἰδικῶν των ἀτομικῶν ὅπλων καὶ μέσων εἰρηνικῆς ἀνασχέσεως, δὲν ἀντιτίθεται δὲ εἰς τὴν πολιτικήν μας ἡ ὕπαρξις τοιούτου πολλαπλασιασμοῦ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπάρχουν εἰς τὴν Εὐρώπην ἔξ ἢ ἑπτὰ πυρηνικαὶ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι νὰ ἐξοδεύουν τὰ κονδύλιά των εἰς τὴν πυρηνικὴν δύναμιν, ὅταν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι διαθέτουν τὸ τρομακτικὸν αὐτὸ ὁπλοστάσιον. Ἐὰν ὅμως αἱ χῶραι ἐπιθυμοῦν νὰ πράξουν τοῦτο, δὲν πρόκειται νὰ τὰς ἐμποδίσωμεν. Ἐὰν οἱ Γάλλοι ἀπεφάσισαν ὅτι θέλουν νὰ καταστοῦν πυρηνικὴ δύναμις οἱ ἴδιοι, εἶναι ἰδική των ὑπόθεσις. Τὸ ζήτημα εἶναι κατὰ πόσον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ πρέπει νὰ συμμετάσχουν ἐνεργῶς εἰς τὸ νὰ καταστῆ ἡ Γαλλία μία πυρηνικὴ δύναμις, κατόπιν ἡ Ἰταλία, κατόπιν ἡ Δυτικὴ Γερμανία, κατόπιν τὸ Βέλγιον. Πῶς εἶναι δυνατὸν οὕτω νὰ ὑπάρξη ἀσφάλεια ὅταν ὑπάρχουν δέκα, εἴκοσιν, τριάκοντα πυρηνικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο ὑπὸ διαφόρους συνθήκας νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ ἀτομικὰ των ὅπλα. Κατὰ τὴν γνώμην μου τοῦτο δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντά μας, οὔτε τὰ συμφέροντα τῆς εἰρήνης ἢ αὐτὰ ταῦτα τὰ συμφέροντα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, εἶναι δὲ τοῦτο φοβερὰ δαπανηρόν. Διατὶ νὰ ἐπαναλάδουν ὅ,τι ἔχομεν ἤδη πράξει καὶ πράττομεν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην σήμερον, ὅταν μάλιστα αἱ ἐγγυήσεις εἶναι καλαί;

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρὶν ἐκλεγῆτε, ὁ πατήρ σας ἐσυνήθιζε νὰ λέγει ἕνα προσφιλές του ἀνέκδοτον εἰς τοὺς δημοσιογράφους. Σᾶς ἠρώτησεν κάποτε διατὶ ἐπιθυμεῖτε τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ ἀνέφερε τοὺς λόγους διατὶ δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν θέλετε, σεῖς δὲ τοῦ ἐδώσατε βεβαίως κάποιαν ἀπάντησιν— δὲν γνωρίζω κατὰ πόσον τὸν ἱκανοποίησεν, ὅμως βεβαίως ἱκανοποιήσατε τὸν ἑαυτόν σας. Θὰ τοῦ ἐδίδατε τὴν ἰδίαν ἀπάντησιν σήμερον, ὕστερα ἀπὸ τὴν διετῆ ὑπηρεσίαν σας εἰς τὸ γραφεῖον αὐτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἐννοεῖτε ὅτι, κάποιος πρόκειται νὰ τὸ κάμη;

—Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ναί. Νομίζω ὅτι ὑπάρχουν πλεῖσται ὅσαι ἱκανοποιήσεις εἰς τὴν προεδρίαν, δεδομένου μάλιστα ὅτι ὡς θέλω νὰ ὑπογραμμίσω, ὅλοι ἐνδιαφερόμεθα καὶ ὡς πολῖται καὶ ὡς γονεῖς κλπ. δι' ὅλα τὰ προβλήματα περὶ τῶν ὁποίων ὡμιλήσαμεν ἀπόψε. Ὅλα αὐτὰ εἶναι προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐὰν δὲν ἤμην πρόεδρος θὰ τὰ συνεζήτουνῶς πατὴρ ἢ ὡς πολίτης. Ἔτσι ἔχει κανεὶς τουλάχιστον, τὴν εὐκαιρίαν νὰ κάμη κάτι δι' αὐτὰ καὶ ἐάν, ὅ,τιδήποτε πράξη τις εἶναι χρήσιμον καὶ ἐπιτυχὲς τότε ἀσφαλῶς αὐτὸ εἶναι μεγάλη ἱκανοποίησις. Ὅταν, ὅμως, συνεπεια μιᾶς ἀποφάσεώς σας εἶναι ἡ ἀποτυχία, ἢ δὲν ἐπιτύχατε εἰς μίαν προσπάθειάν σας τότε βεβαίως τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα βῆμα πρὸς τὰ ὀπίσω. Ὅμως πρέπει νὰ εἴπω ὕστερα ἀπὸ τὴν διετῆ μου θητείαν ἐδῶ καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν πεῖραν τῆς προεδρίας, δὲν ὑπάρχει δὲ ἐμπειρία ἡ ὁποία νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προετοιμάση κάποιον ἱκανῶς διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτ, θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ εἴπω ὅτι ἔχω πολλὰς ἐλπίδας διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ σκέπτομαι, ὅτι ἡ χώρα αὕτη ἡ ὁποία, ὡς εἶπον ἐπικρίνει ἑαυτὴν καὶ ἐπικρίνεται εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, τὰ 180 ἑκατομμύρια λαοῦ, ἐπὶ δεκαεπταετίαν, πραγματικὰ δὲ πλέον τούτου, ἐπὶ περίπου 20 ἔτη ὑπῆρξαν τὸ μέγα μέσον ἀμύνης τοῦ κόσμου, κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ναζιστικῆς ἀπειλῆς, καὶ ἔκτοτε κατὰ τῆς κομμουνιστικῆς ἀπειλῆς, καὶ ὅτι ἐὰν δὲν ὑπήρχομεν ἡμεῖς, οἱ κομμουνισταὶ θὰ ἐπεκράτουν εἰς τὸν κόσμον σήμερον, ἐξ αἰτίας δὲ ἡμῶν εἴμεθα εἰς καλυτέραν θέσιν. Τώρα, νομίζωὅτιτοῦτο ἀποτελεῖ ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴν ἐπίδοσιν διὰ μίαν χώραν μὲ 6% τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ, ὅστις εἶναι λίαν ἀπρόθυμος νὰ ἀναλάδη τοιαῦτα βάρη. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα μᾶλλον εὐχαριστημένοι μὲ τοὺς ἑαυτούς μας τὰ Χριστούγεννα αὐτά.».

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΔΙΑΚΙΔΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

ΔΙΑΛΕΞΙΣ

Σήμερον Πέμπτην καὶ ὥραν 8 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς θὰ ὁμιλήση ὁ πανσ. ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος Σφουγγατάκης μὲ θέμα: «Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας— Ἡ τάξις τῆς Προσκομιδῆς» (Β΄). Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΔΩΡΑ
Μία Ἠλεκτρική Κουζίνα ΠΙΤΣΟΣ ἀξίας 5.500 δραχ.
Προσφορά:
Α. ΙΓΓΛΕΣΗ ΚΑΙ Α. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Κ. Λ. Π. - Κ. Λ. Π.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΤΟ ΜΠΑΛ ΜΑΣΚΕ ΤΗΣ ΠΕΡΙΓΗΓΗΣΗΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΩΡΑ 10 Μ.Μ.
Προσκλήσεις — Πληροφορίαι: Καθημερινῶς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Λέσχης Κορίνθου 255 τηλέφ. 38—82 ἀπὸ 6—9 μ. μ.

ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ—ΠΡΟΪΟΝΤΑ—ΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΤΟ ΙΕΡΟ ΔΕΝΔΡΟ

90 ἑκατομμύρια ἐλαιόδενδρα καλύπτουν τέσσαρα ἑκατομμύρια στρέμματα τῆς ἑλληνικῆς γῆς

ΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ Η ΕΛΗΑ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. ('Ιδ. Ὑπ.). Χιλιόχρονη, φυτεμένη ἀπὸ χέρι θεϊκὸ στὴν ἀπαλόγραμμη σιλουέττα τῆς Ἀττικῆς γῆς, δεμένη μὲ τὴν πανάρχαιη παράδοση αὐτοῦ τοῦ τόπου, αὐτοφυὴς καὶ γόνιμη, λιτοδίαιτη καὶ ἀποδοτική, ἡ ἐλιά, σκεπάζει κάμπους καὶ βουνὰ μὲ τὸ ἐργασμένο, σὰν ἀκούραστου δουλευτή, κορμί της καὶ ξεκουράζει τὴν ματιὰ στὸ ἀσημένιο κῦμα τῆς φυλλωσιᾶς της. Σύμβολο εἰρήνης, χάρισε στὸ περιστέρι τοῦ Νῶε τὸ ἀσημοπράσινο κλαδί, ποὺ ἀνήγγειλε τὸ τέλος τοῦ φοβεροῦ κατακλυσμοῦ στὸ φοβισμένο κοπάδι τῆς θεσφύλακτης Κιβωτοῦ. Σύμβολο δυνάμεως, ὤπλισε τὸ χέρι τοῦ Ἡρακλῆ μὲ τὸ συντριπτικό του ρόπαλο. Σύμβολο νίκης, στεφάνωσε Ὀλυμπιονίκες μὲ τὸ λυγερό της κότινο. Ἡ πεμπτουσία τοῦ καρποῦ της, τὸ λάδι, φώτισε τὶς νύχτες ἀμετρήτων ἑλληνικῶν αἰώνων, μέσα ἀπ' τὰ λυχνάρια τῆς προηλεκτρικῆς ἐποχῆς. Πάμπλουτο σὲ θερμίδες, ἔθρεψε ἀναρίθμητες γενεές Ἑλλήνων καὶ ἀποτελεῖ καὶ σήμερα τὴ βάση τῆς διατροφῆς τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Στὶς διάφορες περιοχὲς τῆς χώρας 90.000.000 ἐλαιόδεντρα, ποὺ καλύπτουν ἔκτασι 4.000.000 στρεμμάτων, ὑπόσχονται — μὲ λίγη περιποίηση καὶ φροντίδα — νὰ ἀποδώσουν στὰ ἀμέσως προσεχῆ χρόνια στὴν ἑλληνικὴ οἰκονομία ὠφέλεια 186.000.000 δραχμῶν καὶ εἰσροὴ στὸ Δημόσιο Ταμεῖο 11.000.000 δολλαρίων κάθε χρόνο ἀπὸ τὴν ἐξαγωγὴ τῶν προϊόντων τους.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ

Τὰ βασικὰ προϊόντα τοῦ ἐλαιοδένδρου εἶναι τὰ λάδι καὶ οἱ ἐλιές. Ὅπως καὶ σήμερα ἔτσι καὶ στὴν ἀρχαιότητα ὁ καρπὸς τῆς ἐλιᾶς ἀποτελοῦσε βασικὴ τροφὴ τῶν Ἑλλήνων. Σύμφωνα μὲ τὸ πενταετὲς γεωργικὸν πρόγραμμα ἡ παραγωγὴ ἐλαίου κατὰ τὴν διετίαν 1958 — 1959 ἀνῆλθε σέ 126.000 τόννους ἐλαίου καὶ 46.000 τόννους ἐλαιῶν, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι τὸ 1964 θὰ φθάση τοὺς 140.000 καὶ 40.000 ἀντιστοίχως. Τὸ πρόγραμμα προβλέπει ἐπίσης τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας ἀπὸ 4.000.000 στρέμματα τὸ 1958 σὲ 4.150.000 τὸ 1964 καὶ τὴν αὔξησιν τῆς μέσης στρεμματικῆς ἀποδόσεως ἐλαιολάδου ἀπὸ 121 εἰς 163 χιλιόγραμμα ἀντιστοίχως.

Ἡ Ἑλλὰς καταλαμβάνει σήμερον τὴν τρίτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν χωρῶν μὲ πρώτην τὴν Ἱσπανίαν ποὺ παράγει 200.000 τόννους καὶ δεύτερη τὴν Ἰταλίαν μὲ 160.000.

Ὁ μέσος ὅρος τῆς παραγωγῆς ἐλαιολάδου κατὰ τὴν διετίαν 1958—59 ὑπολογίζεται, μετὰ τὴν φυσικὴ ἀπομείωσι, σὲ 123.000 τόννους ἐκ τῶν ὁποίων 47.000 διατίθενται γιὰ τὴν κατανάλωσι τῶν παραγωγῶν 70.000 γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ κατανάλωσι καὶ μόνον 5.000 ἀπομένει πρὸς ἐξαγωγήν.

Ἡ μέση ἀπόδοσις τοῦ ἐλαιοκάρπου σὲ λάδι ἀνέρχεται σὲ 20%, ἐνῶ στὶς ἄλλες ἐλαιοπαραγωγὲς χῶρες σὲ 23—25%. Πρᾶγμα ποὺ σημαίνει, ὅτι ὅταν ὁ συντελεστὴς ἀπὸ 20% σήμερα αὐξηθῆ σὲ 23%, ἡ παραγωγὴ λαδιοῦ ἀπὸ 625.000 τόννους ἐλαιοκάρπου (μέσος ὅρος τῆς διετίας 1958—59) θὰ φθάση τοὺς 145.000 τόννους ἔναντι 126.000 σήμερα ἤτοι θὰ αὐξηθῆ κατὰ 19.0000 τόννους.

Ἡ ἀπώλεια μιᾶς τόσον σημαντικῆς ποσότητος εἰς βάρος τῶν παραγωγῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν συγχρονισμένου μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

Συγκεκριμένως ἐπὶ 7.845 ἐλαιουργείων ποὺ ὑπάρχουν σήμερα στὴν Ἑλλάδα τὰ 3.925 μόνον εἶναι μηχανοκίνητα (2.662 ἰδιωτικὰ καὶ 465 συνεταιρικά), τὰ 3.817 ἱπποκίνητα καὶ 1003 χειροκίνητα.

Τὰ ποσοστὰ ἐπεξεργασίας τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἐλαιοτριβείων κατανέμονται ὡς ἑξῆς: 16% ἀναλογοῦν στὰ 463 μηχανοκίνητα ἰδιωτικὰ καὶ 23% στὰ ἰδιωτικὰ ἱπποκίνητα καὶ χειροκίνητα. Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ 77% τοῦ ἐλαιοκάρπου μόνον στὰ 363, ποὺ ἱδρύθησαν ἀπὸ τὴν ΑΤΕ καὶ τὰς συνεταιριστικὰς ὀργανώσεις ἡ κατεργασία τοῦ ἐλαιοκάρπου γίνεται κατὰ τὸν καλύτερον τρόπο ποὺ ἀποβλέπει στὴν παραγωγὴ τῆς μεγαλυτέρας ποσότητος καὶ τῆς ἀνωτέρας ποιότητος μὲ τὸ μικρότερο κόστος. Παρὰ τὴν προμήθειαν ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ ἐλαιουργεῖα 150 πλυντηρίων, 300 ὑπερπιεστηρίων καὶ 1.200 ἐλαιοδιαχωριστήρων, ἐν τούτοις ἡ κατεργασία τοῦ ἐλαιοκάρπου γίνεται — ὡς τονίζεται εἰς τὸ ἐν λόγῳ πρόγραμμα — ὑπὸ ὅρους ποὺ δὲν συντελοῦν στὴν ἐξασφάλιση τῶν τριῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων, ἤτοι τῆς μεγίστης ποσότητος, τῆς ἀρίστης ποιότητος καὶ τοῦ ἐλαχίστου κόστους.

ΠΟΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ

Ἡ ποιότης τοῦ ἐλαιολάδου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν βαθμὸν ὀξύτητος καὶ ἀπὸ τὴν ὀσμή, τὸ χρῶμα, τὴν περιεκτικότητα σὲ ξένες ὕλες κλπ.

Ἐπὶ μέσης παραγωγῆς τῶν τελευταίων ἐτῶν ὑπολογιζομένης σὲ 125.000 τόννους ἀναλογοῦν κατὰ κατηγορίες ὀξύτητος οἱ παρακάτω ποσότητες. 1% ὀξύτης εἰς ἐλαϊκὸν ὀξύ τόννοι 10.000, 1,1%—2% τόννοι 25.000, 2,1—3% τόννοι 28.000, 3,1—4% τόννοι 28.000 4,1—5% τόννοι 20.000 καὶ ἄνω τῶν 5,1% τόννοι 20.000.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἔλλειψι τοῦ καταλλήλου μηχανολογικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν ἐλαιουργείων, ἡ κακὴ ποιότης τοῦ ἐλαιολάδου πρέπει νὰ ἀποδοθῆ καὶ στοὺς ἑξῆς λόγους: Ὅτι ἡ συλλογὴ καὶ ἡ ἀποθήκευσις τοῦ ἐλαιοκάρπου δὲν γίνεται ὅπως πρέπει καὶ ὅτι τὰ ἐλαιουργεῖα δὲν ἐλέγχονται αὐστηρά.

ΑΝΕΠΤΥΓΜΕΝΗ Η ΕΞΑΓΩΓΗ

Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τοῦ ἐλαιολάδου ἦτο ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένον προπολεμικῶς. Κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ χρόνια δὲν ἔγιναν ἀξιόλογες ἐξαγωγὲς ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι δὲν ὑπῆρχαν σημαντικὰ πλεονάσματα λόγω μειώσεως τῆς παραγωγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι οἱ τιμὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἦσαν ὑψηλότερες τῶν ἀντιστοίχων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τὸ ἐλαιόλαδον ποὺ ἐξήχθη κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἦταν: τὸ 1955 τόννοι 6.405, τὸ 1956 τόννοι 337, τὸ 1957 τόννοι 8.762, τὸ 1958 τόννοι 9.338 καὶ τὸ 1959 τόννοι 4.166 ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον 5.800 τόννοι τὸ χρόνο, δηλαδὴ ποσοστὸ 4,6% ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς μέσης ἐτησίας παραγωγῆς τῆς χώρας. Ἀντιθέτως προπολεμικῶς ἐξήγοντο 12.500 τόννοι ἤτοι τὰ 13% ἀντιστοίχως.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων κατέθεσαν: Ἡ οἰκογένεια Διον. Παπαδοπούλου, ἰατροῦ δρχ. 200 εἰς μνήμην Χαρίκλειας Ἀδαμοπούλου. Ὁ κ. Νικόλαος Κουμουτόπουλος δρχ. 300 εἰς μνήμην Νικολάου Φάντη.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

63ον

Οἱ τρεῖς αὐτοὶ πρὸ μιᾶς ἀκόμα ἡμέρας σκλάβοι τοῦ πιὸ τρομεροῦ χαρεμιοῦ ἔτρεχαν μὲ ἀνέκφραστη λαχτάρα πρὸς τὸν τόπο ποὺ θὰ ἀνέπνεαν χωρὶς φόβο τὸν ἀέρα τῆς ἐλευθερίας τους.

Πιὸ γρήγορα ἀπὸ τὰ ἄλογα των ὅμως ἔτρεχεν ἡ σκέψις τῆς Χρύσας καὶ νοερὰ ἐπισκεπτόταν ὅ,τι ἀγαπητὸ ὑπῆρχε γι' αὐτὴν σ' αὐτὴ τὴν πόλη.

Ἡ μαγευτικὴ ἐκείνη νύχτα ἐπέρασε μὲ ὅλες τὶς ὀμορφιές καὶ ἡ ἑπομένη ἡμέρα ἀνέτειλε χωρὶς κανένα ἀπρόοπτο νὰ ἐμποδίση τὸ δρόμο τῶν φυγάδων καὶ αὐτοὶ ἀκόμα ἔτρεχαν ἀκράτητοι.

Ὅσο ἐπλησίαζαν τὴν πολυπόθητη πολιτεία, ἡ καρδιές των ἐσφιγγόνταν ἀπὸ τὴ συγκίνησι.

Κάθε ὅπμα ποὺ ἔκαναν τὰ ἄλογά των, ἦταν γι' αὐτοὺς καὶ ἀπὸ μιὰ ἀμφιβολία ποὺ διελύετο.

Τέλος τὸ ἡλιοβασίλεμα ἀντί κρυσαν τὰ περίχωρα τῆς Σμύρνης.

Ἡ Χρύσα ἔξαλλη ἀπὸ ἐνθουσιασμό, μὲ μεγάλη ὁρμὴ ἄρχιζε νὰ τρέχη μὲ τὸ ἄλογό της.

Οἱ φίλοι της δὲν προσπαθοῦσαν νὰ τὴν συγκρατήσουν.

Ἔτρεχαν κι' αὐτοὶ πίσω της ἀκολουθώντας την χαρούμενοι γιὰ τὴ χαρά της.

Καὶ τέλος, ὕστερα ἀπὸ τόσες πίκρες, ἀπελπισίες καὶ βάσανα, τὴν ὥρα ποὺ ὅλα τὰ φῶτα τῆς Σμύρνης εἶχαν ἀνάψη καὶ τῆς ἔδιναν μιὰ ὀνειρώδη, μαγευτικὴ ὄψι, οἱ φυγάδες ἔφταναν ἐμπρὸς στὴν πόλι.

Ἡ Χρύσα τρελλὴ ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ εὐτυχισμένη σὲ σημεῖο ποὺ δάκρυα θερμὰ ἔβρεχαν τὸ πρόσωπό της. Ἔφερε τὸ χέρι της στὸ στόμα καὶ ἔστελνε φιλιὰ σ' αὐτήν.

Καθὼς περνοῦσε μέσα ἀπὸ τοὺς δρόμους μαζὶ μὲ τοὺς δύο φίλους της, γελοῦσε σὰν τρελλή, ἐδάγκανε τὰ χείλια της μέχρις αἱματώσεως, χορεύοντας ἐπάνω στὴ σέλλα μακαρίζοντας τὴ Ζαχρὲ καὶ τὸ Μπουλμπὰ ποὺ τῆς ἔδωσαν τὴ λευτεριά της.

Χίλιες σκέψεις, χίλια ὄνειρα, ἐλπίδες καὶ πρὸ πάντων μιὰ δανιστικὴ ἀνυπομονησία τὴν ἔκαναν νὰ μὴ βλέπη τὴν ὥρα νὰ φτάση στὸ σπίτι της.

Ἀ! πόση χαρά, πόση εὐτυχία θὰ γέμιζε τοὺς γονεῖς της ἡ ἐπιστροφή της, τοὺς γονεῖς της ποὺ ἦταν βέβαιη ὅτι θὰ τὴν ἐλογάριαζαν πιὰ γιὰ χαμένη.

Καὶ ὕστερα ὁ Ἀλέκος της!

Ἀναλογίζονταν μὲ ἡδονὴ τὶς στιγμὲς ποὺ θὰ περνοῦσαν τώρα κοντά-κοντά ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, ὅλο τρυφερότητα, ὅλο ἀγάπη, καὶ ἔνοιωθε ἕνα γλυκὸ μυθίασμα στὸ κορμί της.

Τέλος ἔφτασαν στὸ δρόμο ὅπου ἦταν τὸ σπίτι της.

Ἡ Χρύσα ἐπήδησε πρώτη ἀπ' τὸ ἄλογο ἔσκυψε χάμω στὴ γῆ καὶ φίλησε τὸ χῶμα.

Ἔτρεξε μὲ δία στὴν πόρτα ἀλλὰ μιὰ σκέψι τὴν σταμάτησε.

Ἐσκέφθηκε ὅτι θὰ ἦταν πολὺ τιμότερο νὰ πήγαινε πρώτα ὁ Μπουλμπὰ νὰ τοὺς προδιαθέση.

Ποιός ξέρει μὲ τὸ σπαραγμὸ ποὺ θὰ εἶχε γεμίση τὴ ζωή τῶν γονιῶν της ἡ ἀπαγή της ἂν καθὼς τὴν ἔδλεπαν ἔξαφνα ἐμπρός των δὲν ἐπάθαιναν κάτι κακό.

Θὰ ἦταν τόσο ἀναπάντεχο αὐτὸ ποὺ ἡ συγκίνησι μποροῦσε νὰ τοὺς σκοτώση.

Καὶ νικῶντας τὴν τρομερὴ ἀνυπομονησία της εἶπε στὸ Μπουλμπὰ τὸ σχέδιό της.

Αὐτὸς ποὺ ἤθελε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ τῆς τὸ προτείνη δέχθηκε εὐχαρίστως.

Καὶ ἀφοῦ οἱ δυὸ γυναῖκες κρύφτηκαν στὸ διπλανὸ δρεχανὲ ὁ Ἀλῆ-Μπουλμπὰ ἐκτύπησε τὴν πόρτα καὶ περίμενε.

Μέσα σὲ φιλιά, σὲ τρελλὰ ξεσπάσματα τῆς εὐτυχίας ποὺ δὲν περίμεναν πέρασαν οἱ πρῶτες στιγμὲς τῆς ἐπιστροφῆς.

Ὁ πατέρας τῆς Χρύσας συγκινημένος γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή του τόσο πολὺ δὲν μποροῦσε νὰ πῆ τ